

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Consideratio Secunda de glorioso Christi D. N. Corpore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Isai. 39. 20

Luc. 6. 38

g Zac. 9. 17

h Exo. 16. 6

Mensura
bona.

i Luc. 6. 38.

Bis se Deus
largitur in
SS. Sacra-
mento.
Imo sapius.

1. Punctum

caperet; et q; cibus, & potus non *i. e. dubi* (inquit Iaias) *vobis Dominus panem arctum, & aquam breuem.* & quis panis magis arctus, q; qui in vno bolo integri hominis corpus cōtinet: & quis haust^o magis breuis, quā q; in vna gutta totū hominis sanguinē includit: O Deus liberalissime: qui *f mensuram bonam, & confertā, & coagitatā, & supereffluentem,* daturū te nobis pmisisti; & quid aliud est diuinū hoc Sacramētū, quā mensura quēdā huic similis: mensura. n. est bona. quia cōpletitur, quod est *g bonū & pulchrū* Deus est plena; quia virtutes oēs, & merita Iesv Christi continet; est *coagitata*: quia omnia redigit ad paruum & breuē bolū; est *supereffluens*: quia plus dat, quā ad reparationem nostrā sit necessariū: adeoq; copiosē, vt q; superest, sit infinitū, Filios Israel iuferas olim, certā mensuram singulos ex Manna colligere: & vnusquisq; in ea mensura habebat, quo se aleret sufficienter: ita, vt *h nec qui plus collegerat, habuit amplius. nec qui minus parauerat, reperit minus. sed singuli iuxta id, quod edere poterant, cōgregauerunt.* Sed quid illi mensurę ad hęc, in qua datur verū Māna infinitę dulcedinis & excellentię ita cōpressum & coagitatum, vt tantum in exigua parte Sacramenti accipiatur, quātum in magna: quamcunq; partē reuerenter suscipiēti dederis; tribuis illi ingentis magnitudinis mensurā: bonā ob gratiā, quā cōmunicas: plenā, ob augmētum omnium virtutum; *coagitatā* ob firmitatē, quā simul concedis; & *supereffluentem*, ob ea, q; addis ex liberalitate, tribuēs illi etiā illustrationes tuas, & consolationes spirituales: idq; interdum in rāta abundantia, vt feruor interior nō potēs se intra cor ipsum cōtinere, superfluat, cum magnis iubilis & letitię saltibus. O si mihi daretur, ita me ad te suscipiēdum preparate, cum mēsurā quadā sanctis cogitationib⁹ *referta*; multis mortificationib⁹ *coagitata*. & feruentibus affectib⁹ *supereffluente*: vt bonis frui possē, quę in S. hoc Sacramento largiris: siquidem tu dixisti: *i qua mensurā mensi fueritis, remetietur vobis,* tantam scil. gratię mensuram nos accepturos, quanta fuerit mensura nostrę dispositionis ad eā suscipiēdā.

DENIQVE elucet infinita Dei liberalitas in eo quod bis eādē rem in hoc Sacramento largiatur. Quicquid enim dedit in Sacra hostias idē dat etiam in calice, si & is est suscipiendus. nam carnem, quę propriē non est nisi cibus ita parat, conditque in calice, vt cum ipso sanguine sit potus: & sanguis in ipsa hostia sit cum ipso corpore cibus: hos enim modos, & vias hic Dominus adinuenit, vt suis electis magis indulgeret. sanguinē ipso suo ratificans, & confirmans bonum, quod facit in illorum gratiam.

Consideratio secunda, De glorioso Christi D. N. Corpore.

P RIMUM agnoscendum est, & aspiciendum in Sanctissimo hoc Sacramento gloriosissimum D. N. corpus, cum ea integritate, pulchritudine, & maiestate, quam habet in cęlo empyreo, *quatuor* glorię dotibus exornatum: quas in die suę Resurrectionis induit. Nam ibi est immortale, & impas-

bile

bile sole ipso millies splendidus, cū agilitate, & subtilitate, siue spiritualitate, q̄ iuxta gloriosum ipsius statū illi cōuenit: & cum tanta in singulis suis partibus pulchritudine & elegantia, vt omnium ipsum aspicientium animos & affectus ad se rapiat. Ibi enim existētī competunt admiranda ille proprietates, quas eius sponsa in libro Canticorum refert, dicens: *a Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. Caput eius aurum optimū, Coma eius sicut elata palmarum. Oculi eius sicut colūba super riuulos aquarū, quae lacte sunt lota. Labia eius disillata myrrha primā. Manus illius tornatiles, aureae, plena hyacinthis. Venter eius eburneus, distinctus Saphyris. Crura illius colūna marmorea, quae fundata sūt super bases aureas, species eius ut Libani, electus ut Cedri. Guttur illius suauissimū, & totus desiderabilis, dignissimusque qui ab omnibus hominibus ametur.* Cū igitur, vt ipse Dominus dixit: *b vbi est corpus*, illuc congregatur & aquilae: accipe tu alas, & oculos aquilae, vt spiritu appropies ad Saluatoris tui corpus sanctissimū; penetra illud velū, quo tegitur: & intuerē quasi nō velatum cōtemplans (vt ait Apostolus) *reuelata facie gloriam huius Domini: vt amore transformeris in eandem eius imaginem.* Cogita ipsū post suā resurrectionē te velle visitare, vt confirmet in te dona, quae in spiritali tua per Sacramentum penitentiae resurrectione tibi dedit: & virtutes communicet, quas eius gloriae dotes representant; *immortalitatem* sc. cum perseverentia in eius amicitia: ne morte culpae aliquādo moriaris; *impasibilitatē* & heroica patientia: ne tribulationū causa deficias; *claritatem* cū Fide viuā: vt eius diuina mysteria cognoscas; *agilitatem* cū obedientiae prōpitudine, ad omnia eius praecepta exequenda; & *subtilitatem* cū abrenunciatione rerū omnium carnalium & terrenarum: vt solum spirituales ac diuinas ames, & amplectaris. O corpus sacratissimū mei Saluatoris! siquidem vis cum meo cōiungi; transforma me in istam gloriae tuae imaginem; easque proprietates mihi largire, quae in tuo eluxerunt. O Saluator pulcherrime! fac me tua praesentia *album* per gratiam; *rubicundum* per charitatem; *electum* ex millibus, per feruorem spiritus inter multos; sit *caput* meum tanquam aurum; vt caelestem tuam imiter sapientiam; *coma* mea sicut elata palmarum, vt caelestes semper habeā cogitationes; *oculi* mei sint sicut colūba, ob intentionis simplicitatem; *labia* mea sicut lilia, vt semper sancta verba loquar; *manus* meae *tornatiles*, plenaeque *hyacinthis*, vt operae semper caelestia praestem; sit *venter* meus eburneus cū *Saphyris*, vt plenus sim effectibus firmis, feruentibus, ac diuinis; sint & *crura* mea sicut *colūna* marmorea, fundata super *bases aureas*, vt constans & firmus sim semper in ijs, quae ad tuum obsequium spectant; nec propter rem vllam creatam flecti me patiar; sed gratia Creatoris firmiter innitar; *species* mea sicut mons sit *Libani*, modestia & grauitate in moribus semp ostendens: tuos semper in omnibus, & per omnia imitando; vt nihil in me sit quod te non possit amari. Mox magis in particulari signa aspicias *quinque vulnerum*, quae in sacra-

Corpus Christi gloriosum.

a Cant. 5. 1.

b Matt. 24. 28

c 1. Cor. 3. 18

Dotes animae.

Species animae.

1. Punctum

Quinque
 vulnera
 Christi.
 i Iſa. 12. 3.
 = Luce. 24. 30.
 i Ioa. 20. 28.
 g Cant. 8. 6.
 Punctum 3.
 Corona.
 Flagra.
 h Cant. 3. 11.
 Corona
 gloria.
 i Hebr. 2. 9.

tiſſimo ſuo corpore retinet, in pedibus, manibus, & latere: tāquam quinque;
 immenſi ſplendoris ſoles: quę pulchritudinē eius vehementer adaugent, &
 tanquā quinque; d *fontes Saluatoris*, ex quibus, vt olim copioſiſſimus fluxit ſan-
 guis: ita nūc *aqua* fluūt viua gratiarū cęleſtiū, quę cum gaudio *hauriuntur*: ex
 diuino hoc Sacramēto. Quę e *vulnera* cū eadē ipſa ſint, quę Apoſtoli in cę-
 naculo exiſtentes, in die Reſurrectionis tetigerunt & palparunt, quo tactu
 repleti ſunt magno *fgaudio*; & S. Thomas, cū eadē tetigit, aded fuit mutatus
 & illuſtrat⁹; vt exclamās dixerit. *Dominus meus & Deus meus*: accede tu quoque,
 caq; ſpiritu tēge: & dū cōmunicas, cogita, te labijs tuis tēgere, & exoſculari,
 quāuis velo illo tecta; aut te accedere ad vulnus lateris, vt viuā aqua gratiā,
 & pretioſiſſimū charitatis liquorem haurias. q̄ ſi viuā Fide feceris, & gaudio
 repleberis; & aded mutaberis, vt cum S. Thoma dicas: verē hic eſt *Dominus
 meus & Deus meus!* gloria mea & beatitudo mea! & vnde tantum mihi bonū,
 Domine, & tātus honor, vt vulnera tua ego contingā, & te ipſum accipiens
 ad viſcera mea tranſmittam: O fontes mei Saluatoris, diſtillate in me viuam
 aqua gratiam, quę ſitim meam, qua illam appeto, exſatiet. O corpus ſacratif-
 ſimum tanquam ſignaculum vulneribus hiſce cęlatum, *g pone te vt ſignacu-
 lum* ſuper cor meum, virtutes illi imprimens, quas tuis vulneribus compa-
 raſti. Obſigna *pedes* meos, vt bonis ſemper grefſibus incedam; obſigna *ma-
 nus* vt bona ſemper opera exerceant obſigna & *latus* vt bonos ſemper affe-
 ctus amoris tui cauſa proferat in æternum.

EODEM modo inſpicere poteris in capite glorioſiſſimi huius corporis,
 ſigna & veſtigia *coronę* ſpinarum, quę illud pupugerunt; & *coronę* figuram
 conſtituunt, tanquam *ſeptuaginta duarum* ſtellarum immenſi ſplendoris: tot
 enim foramina, ſeu vulnera ſpinę illę inſixerunt. Aſpicias etiam in eius ſa-
 cratiſſimo dorſo *flagellorum* ſigna, quę tanquam plumarium opus pulcher-
 riſſimum veſtē pretioſiſſimā glorię & Maięſtatis eius exornāt. Et quando ad
 ipſam Cōmunionem ſacrā accedis: cogita, dicittibi ab Angelis illud Canti-
 corum: *h egredimini & videte filie Sion Regem Salomonē in diademate, quo coro-
 nauit illū mater ſua, in die deſponſationis illius, & in die lætitię cordis eius.* O anima
 mea, ſi vera es filia Sion, cupiēs ſponſi cęleſtis gloriā cōtemplari: intuere hic
 verū Salomonē, regē pacificū, & mundi pacificatorē, ſub illa cortina & velo
 latētē: & videbis immēſę glorię coronę coronatū, q̄ ignominie coronę pro-
 merit⁹ fuit, ſibiq; cōparauit. Hęc ignominie coronę illi tradidit mater eius
 ſynagoga in prętorio Pilati: qua in crucis thalamo cū ſummis corporis cru-
 ciatib⁹, ſed ſummo tñ ſuperioris partis animę gaudio Eccleſiā ſibi deſpoſa-
 uit. At glorię coronam, quam nunc geſtat, tradidit illi tanquam mater ipſa
 Diuinitas. voluit enim æternus Pater, dilecti ſui filij labores, & perpeſſiones
 ea coronę remunerare, iuxta illud Apoſtoli: *videmus Jeſum propter paſſionem
 mortis, gloria & honore coronatū.* Egredere itaq; vt fide viuā in hoc Sacramēto

videas, exterius quidem figurā eius passionis, & mortis, quę ibi proponitur; interius autem coronam glorię, quam eadem passione est promeritus. Cogita diuinum spiritum tibi dicere: *Ecce homo*, qui hic est absconditus, exterius quidē ita eius figura obscurata, vt nō videatur esse homo, sed panis; interius tamē adeo gloriosus vt sit plus quā homo: quia est etiam verus Deus. & cū ita eū aspexeris, suscipe intra te amanter, vt te transformet in se. **DE NI QV E** idem Saluatoris tui corpus aspice, licet adeo arctatum, nihil tamen de mole & integritate sua amittere: quia infinita sua sapientia & omnipotentia nouit ac potuit ita illud accommodare: vt totum & integrum in tota sit hostia, & in singulis eius partibus; tantumque in vnaquaque suscipiatur, quantum in reliquis, quemadmodum supra ostendimus.

Consideratio tertia de pretioso Christi D. N. Sanguine.

P R I M V M Intuere oculis fidei pretiosissimum Iesu Christi D. N. sanguinem, tam in sacra hostia, quā in calice: licet intersit, quod in sacra hostia sanguis comitatur corpus, adimplens eius venas: in calice autem corpus comitatur sanguinem, præbens illi venarum vasa, in quibus cōtinetur: quia nō separat se ab illis. Sed quoniam in ipsa Christi passionē fuit à corpore separatus, quia in remissionem peccatorum nostrorum fuit effusus, cōsecratur seorsim ab ipsa hostia. Et quoniam in Resurrectione corpori fuit iterum coniunctus in eius venis, idēd nunc & in calice est & in hostia, ad q̄ significandum ponit Ecclesia in ipso Missæ sacrificio Sacra hostiæ particulam in ipsum calicem. Credendum itaque est, pretiosum hunc Christi D. a sanguinem clamare ibi pro te ad Patrem æternum, & melius loqui, (vt Apost. ait) *quā sanguis Abel. nō. n. pro eo, qui mortuus est, vltionē petit; sed effectus Passionis ac Resurrectionis eius, qui illū effudit, & iterum secū coniunxit.* Petit itaq; pro te peccatorum veniā, conscientię puritatē, resurrectionē ad nouam vitā, vniōnē carnis cū spiritu, ac spiritū deniq; vniōnē cū ipso Deo, per feruentē & inflāmatā charitatem. Imō ad te etiā clamat, petitq; diligens in his rebus omnibus procurandi studium: ita vt & vitā ipsam, & sanguinē tuū, si opus fuerit, offeras, vt peccato resistas, crucem portes, eiq; affigaris: & vt moriaris mundo; soli que Deo viuas. quamobrē addit idem Apostolus: *videte ne recusetis, aut repellatis loquentem*, ne scilicet his vocibus obsurdescas, quibus Christi sanguis inde ad te clamat: siquidem in tuam vtilitatem diriguntur. Tecum, ait S. Gregorius, loquitur Saluatoris illa petitio, quam per os afflictī Iob protulit, dicens: *b terra ne operias sanguinem meum, neque inueniat in te locum latendi clamor meus.* ostēde se. in te ipso sanguinis huius virtutem, & clamoris eius effectus; ne in Sacramento latentē relinquas, sed sume illum, vt appareant in te ingentia illa bona, quę tibi est promeritus.

Cv m hoc igitur spiritu cogita accedere te ad Iesu Christi sanguinem,

qui

Ioan. 19.

Ecce homo.

Foris minus
intus plus
quam Ho-
mo.

Pro Feria
tertia.

Punctum. 1.

a Heb. 12. 24

Sanguis
Christi cla-
mat ad
Deum &
Homines.

Lib. 13. Mo-

ral. c. 18.

b Iob. 16. 19.

Punctum. 2.

1.